

Duyvendak

gaan niet over hoe de minister het in de afgelopen vier jaar heeft gedaan. Bij mijn fractie leeft nadrukkelijk de behoefte om daar een uitspraak over te doen.

□

Minister **Peijs**: Voorzitter. De motie van mevrouw Gerkens betreft de vraag of de aanpassing van het veiligheidssysteem nodig is. De motie stelt voor om door tussenkomst van het Presidium een onafhankelijk onderzoek uit te voeren. De motie vraagt mij om daar alle medewerking aan te verlenen. Ik zal dat doen. Ik verwelkom het onderzoek, dat heel veel duidelijkheid zal brengen. Ik ben daar dan ook niet bang voor. Ik hoop dat het onderzoek snel uitgevoerd kan worden. Ik ben erg blij dat mevrouw Gerkens heeft gezegd dat het onderzoek niet tot vertragingen mag leiden.

In het AO van zo-even is wellicht een onduidelijkheid blijven hangen. De heer Van Hijum heeft gezegd dat ik een bepaalde brief aan ProRail niet mocht schrijven. Dat zou ons echter in grote moeilijkheden brengen. Ik ben immers contractueel verplicht om drie maanden voor de vastgestelde aanvangsdatum te laten weten aan de vervoerder of die datum wordt gehaald. Ik heb de vervoerder laten weten dat de aanvangsdatum niet doorgaat. Ik ben verplicht om een andere aanvangsdatum vast te stellen. Dat is al gebeurd. Met een termijn van drie maanden kan altijd nog een andere aanvangsdatum voorgesteld worden. Ik heb deze brief dan ook moeten versturen. Ik neem daar de verantwoordelijkheid voor. Anders zou de Staat ernstig benadeeld kunnen worden. Ik moest deze brief versturen, zelfs als de Kamer het daarmee niet eens is.

De heer **Van Hijum** (CDA): Alle begrip daarvoor, maar ik heb met mijn opmerking beoogd duidelijk te maken dat het mij niet verstandig lijkt als de Kamer zich op voorhand committeert aan die nieuwe datum van oktober 2008. De minister zou een soort inspanningsverplichting moeten hebben om versnellingen te realiseren waar dat mogelijk is. Die oproep wil ik nogmaals doen.

Minister **Peijs**: Toen ik die datum noemde, heb ik gezegd dat ik de nieuwe minister niet onmiddellijk wil opzadelen met de verplichting om naar de Kamer te rennen met de boodschap dat het later wordt. Er is dus een veilige termijn vastgesteld. Als het mogelijk is om te versnellen, zal iedereen dat willen. In het algemeen overleg heb ik net uitgelegd dat in juli 2007 de baan klaar is, met uitzondering van de grens. In Nederland kan er dus gewoon 300 worden gereden. Tot zover de motie van mevrouw Gerkens.

Nu de motie van mevrouw Dijkma, medeondertekend door bijna alle andere partijen. De Tweede Kamer zou meermalen op zeer korte termijn zijn verrast met onverwachte vertragingen in de geplande ingebruikname van de Betuweroute en de hsl-Zuid. Welnu, die constatering klopt niet. Dit is de eerste keer dat de Betuweroute een overschrijding toont. Ik wil toch met nadruk zeggen dat op tien jaar bouwen drie maanden vertraging is opgelopen, die we bovendien ruim hebben genomen om de volgende minister niet in de "treinwielen" te rijden.

Mevrouw **Dijkma** (PvdA): Voor de goede orde: dat klopt, maar de hsl is al meerdere malen vertraagd; bij

elkaar opgeteld is er zeker sprake van "meermalen" en dat is erg genoeg.

Minister **Peijs**: Dat is erg genoeg, maar wel bij de hsl-Zuid. Dat wil ik echt gezegd hebben, omdat de Betuwerouteorganisatie in de laatste jaren geolied heeft gelopen.

Mevrouw Dijkma vindt het van groot belang dat de Kamer een heldere inventarisatie, zowel financieel als planmatig, ontvangt. Mijn vraag hierbij is: vanaf wanneer? In het TCI-debat is immers uitvoerig ingegaan op beide grote projecten. Wil mevrouw Dijkma helemaal opnieuw beginnen? Ik zou dus graag willen weten vanaf wanneer die inventarisatie moet.

Mevrouw **Dijkma** (PvdA): Volgens mij kunnen we niet opnieuw beginnen, want we willen dat onderzoek binnen twee maanden hebben. Overigens hoeft u zich er niet zelf druk over te maken; volgens de motie hoeft u alleen maar medewerking te verlenen op het moment dat u om de stukken wordt gevraagd. Ik kan me echter voorstellen dat het logisch zou zijn om een datum te prikken die vanaf de TCI geldt, voor zover dat mogelijk is.

Minister **Peijs**: Alle stukken daarvoor liggen al bij de Kamer en de TCI. Ik hoor wel wat de Rekenkamer of het Presidium aan ons zal vragen. Wij werken graag mee, bij ons is de keuken open. Daarom trof mij ook zo wat de heer Duyvendak zei: dat wij wat openheid betreft een slechte track record hadden. Dat trof mij, omdat ik volgens mij nu net de eerste minister ben die in iedere voortgangsrapportage heeft gezegd wat er naar verwachting zou gaan gebeuren. Inderdaad heb ik daarin niet opgenomen wat ik niet verwachtte, maar als ik een risico zag, heb ik dat altijd aan de Kamer gemeld.

Maar nogmaals, wij verlenen alle mogelijke medewerking aan het onderzoek waarom door mevrouw Dijkma cum suis wordt gevraagd. De heer Duyvendak vond dat wij zeer zijn tekortgeschoten in openheid en tijdige verantwoording. Ik ontraad de aanneming van deze motie, want ik trek me dit aan.

De beraadslaging wordt gesloten.

De **voorzitter**: Ik stel voor om aan het eind van de avond over de ingediende moties te stemmen.

Daartoe wordt besloten.

Aan de orde is het **debat** naar aanleiding van een algemeen overleg op 20 december 2006 over de **regels voor dispensatie van de algemeen-verbindendverklaring van cao's**.

□

De heer **Blok** (VVD): Voorzitter. Wij hebben vanmiddag uitgebreid met de minister van gedachten gewisseld; ik zal het nu dus kort houden. De kern van het debat was het voornemen van de minister om per 1 januari de criteria aan te scherpen voor bedrijven die dispensatie willen aanvragen van algemeen verbindend verklaarde cao's. Naar de mening van de VVD-fractie heeft de minister onvoldoende aangetoond dat het nodig is om die criteria aan te scherpen en is er wel degelijk sprake

Blok

van situaties waarin cao's maatregelen bevatten die het belang van verschillende partijen kunnen schaden. Een concrete illustratie daarvan is de cao waaronder het busbedrijf in Rotterdam valt. Die cao legitimeert dat tegenover een volledig salaris, betaald uit gemeenschapsgeld, een buschauffeur maar 18 uur per week achter het stuur zit. Om die reden dien ik de volgende motie in.

Motie

De Kamer,

gehoord de beraadslaging,

overwegende dat de minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid per 1 januari 2007 de voorwaarden wil aanscherpen waaronder bedrijven ontheffing kunnen krijgen van de bedrijfstak-cao;

overwegende dat de belangen van werknemers, werkgevers en consumenten gediend kunnen zijn met meer differentiatie in cao-bepalingen;

constaterende dat de minister onvoldoende aannemelijk heeft kunnen maken dat de huidige dispensatieregeling aanleiding geeft tot problemen;

tevens constaterende dat de nieuwe regeling geen duidelijkheid schept over de begrippen "specifieke bedrijfskenmerken" en "onafhankelijke vakbond" en daardoor onvoldoende houvast geeft voor de uitvoeringspraktijk;

verzoekt de regering, de voorgenomen wijziging van de regels dispensatie Algemeen Verbindend Verklaren van cao's geen doorgang te laten vinden,

en gaat over tot de orde van de dag.

De voorzitter: Deze motie is voorgesteld door de leden Blok, Fritsma en Koşer Kaya. Naar mij blijkt, wordt zij voldoende ondersteund.

Zij krijgt nr. 62 (30800-XV).

Minister **De Geus:** Voorzitter. Wij hebben vanmiddag inderdaad een indringend en grondig debat gevoerd over deze materie. Ik ontraad het aannemen van de ingediende motie omdat wij de criteria voor de algemeen-verbindendverklaring, met name de dispensatie, moeten verduidelijken. Er is een uitspraak gedaan door de Raad van State, die aanleiding geeft om aan te nemen dat de beslissingen van de minister op verzoeken om dispensatie voortaan als voor beroep vatbare beslissingen worden aangemerkt. Er moet daarom een verduidelijking komen. In die verduidelijking hebben wij gekeken naar de praktijk van dit moment. Twee belangrijke criteria waarop dispensatie kan rusten, betreffen de afwijking op essentiële bedrijfskenmerken en de mate van onafhankelijkheid van de vakbond. De onafhankelijkheid van de vakbond is dus ook een criterium bij de dispensatie. Dit wordt nu ingevuld met het toetsingskader.

Er is zorgvuldig overlegd, ook met de partijen in het veld. De Stichting van de Arbeid steunt de voorstellen die zijn gedaan en de argumenten om dispensatie te verlenen. Wij preciseren die met opzet niet verder omdat wij daarmee zouden pretenderen een levende praktijk te beheersen, hetgeen onmogelijk is. Het concreet nader invullen van argumenten zou uitdagen tot casuïstiek, waarmee een gestolde praktijk ontstaat, zoals de heer Van der Vlies vanmorgen in het algemeen overleg zo mooi betitelde. De regels bieden duidelijkheid zonder ruimte van de sociale partners in te nemen. De kern daarvan is de motivatieplicht; die doet niets af aan de vrijheden van de partijen. Als ik het goed begrijp, is de argumentatie van de heer Blok van fundamentele aard. Hij uit meer kritiek op de inhoud van bepaalde cao's dan op het voorgestelde regime als zodanig.

De beraadslaging wordt gesloten.

De voorzitter: Ik stel voor, vanavond over de ingediende motie te stemmen.

Daartoe wordt besloten.

Aan de orde is het debat over knelpunten in de thuiszorg.

Mevrouw **Kant** (SP): Voorzitter. Dit debat heeft helaas een te lange voorgeschiedenis. Afgelopen zomer werden wij voor het eerst geconfronteerd met ernstige signalen over mensen die geen thuiszorg kregen en het instellen van klantenstops bij de thuiszorg. Dit heeft de nodige debatten en commotie veroorzaakt. Uiteindelijk heeft de Kamer uitgesproken dat de staatssecretaris de problemen voor 1 december moest oplossen. Ik moet toegeven dat sindsdien het een en ander is gebeurd, maar de opdracht was om de problemen op te lossen. Helaas is dat nog niet het geval. De staatssecretaris beweert op basis van uitvoerig onderzoek en analyses van de Nederlandse Zorgautoriteit dat dit wel zo is. Hoe kan het dan dat ik nog steeds berichten krijg van mensen die geen of te weinig zorg krijgen? Hier klopt iets niet. In het oosten van het land zijn nog 195 wachtenden op thuiszorg. Bij de thuiszorg in Noord-Brabant staan 388 mensen op de wachtlijst. Sterker nog, ik kreeg vandaag het bericht dat er zorg wordt gestopt. Bij mensen die al zorg krijgen, wordt die gestopt omdat het budget aan het eind van het jaar op is.

Ik wil een citaat voorlezen uit een mail van iemand wiens moeder dit is overkomen: "Mijn moeder kreeg vandaag een brief van de thuiszorginstelling via welke zij al enkele jaren hulp ontvangt. Zij ontvangt zowel persoonlijke verzorging als huishoudelijk hulp. In de brief stond dat het budget op is voor dit jaar en dat zij de komende weken geen huishoudelijke hulp meer zou ontvangen. Wij waren verbijsterd. Ik belde de thuiszorgorganisatie. Die verwees mij naar het zorgkantoor van Achmea. Daar vertelde men mij dat Evean, de thuiszorgorganisatie, een bepaald budget krijgt van het zorgkantoor en dat zij dit niet goed hebben beheerd, zodat de pot nu leeg is. Het zorgkantoor krijgt, zo vertelde men mij, het te verdelen budget van het ministerie te ontvangen. Het blijkt dat mijn moeder niet de enige is